

Áo trắng ngày xưa

Có những chiều buồn mây trắng trôi
Ta lại băng khuông nhớ tới người
Áo dài thấp thoáng sân trường cũ
Như một kiếp nào đã xa xôi.

*

Và có những chiều mưa nhẹ rơi
Áo bay, vương vấn nét em cười
Ta đứng trông theo lòng ngo ngẩn :
“Mưa đừng làm ướt áo em tôi !”

*

Cũng có một chiều mưa liên miên
Có cánh hoa rơi lác bèn thêm
Em nhặt cánh hoa, khoe hoa đẹp,
Ta thấy đâu bằng đôi mắt em !

*

Rồi có một chiều em ra đi
Ta nghe lòng quặn nỗi chia ly
Nghe như một chút tình vương vấn,
Vương mãi dù ta chẳng hẹn thề.

*

Bây giờ em ở phương trời xa
Bỏ lại nơi đây một mình ta
Thăm thẳm nhớ nhung chiều xứ Bạc,
Kỷ niệm ngày xưa chẳng nhạt nhoà.

*

Cũng có lần em trở về chơi
Ta thấy thân quen vẫn nét cười,
Còn ta trôi nổi theo cơn áo

Đời chẳng buồn mà cũng chẳng vui.

*

Ta mơ ước đến khi ta chết
Tà áo năm xưa lại hiện về
Đứng bên thềm cũ, sân trường cũ
Như một kiếp nào trong giấc mơ.

THÁI PHƯƠNG

Chú Thích: “*Bạc*” : Bạc Liêu. Tác giả dạy tại Trung học Bạc Liêu từ 1965 tới 1971.